

INTROD

Lo pou é lo motsé

Magàn l'ayè dji dzeleunne, cattro pedzeun - eun dzono, eun rodzo, eun rosse é eun nia - é eun dzen poulicco avouè le plume de totte couleur que l'ayè non Quiquiriqui. Tcheu le-z-aépró magàn ivroo lo bornè é léchoo chourtì le dzeleunne pe lo verdjé: «Pii, pii, foura... pii, pii».

Eun grou motsè vèilloo todzor le dzeleunne: «Devàn u aprì vo-z-acapo-pe proi mè». Teteun s'azardoo po a s'aprotché pèquè lo pou l'î todzor lé a fée boun-a varda.

Lo motsè l'î tracachà: «Hi lé l'è tro feun, dze si po comèn fée...».

Eun dzor lo motsè, vèyèn lo pou eun tren de dzaraté pe lo moui de la dreudze a la tsahe di vése, se di: «Mon cher poulicco, to dzen gayoló, dz'ayò la fèi que t'î pi feun que hen. Hi cou te fèyo vire mè».

Eun profitèn de la distrachòn di pou, lo motsè se tappe su an dzeleunna. Queun comerse ! Totte le dzeleunne se beutton a quèrié é a volapé de tcheu couti. De la poui, leur crihe l'ion gnaiye bloye comme de pateun! Adòn lo pou l'è soitó su lo motsè é le dou l'an comenchà a se bouiné. An bataille a cou de becque, de-z-arpie é de-z-ole : ll'ion de plume que volapoon de tcheu le couti. A la feun lo motsè l'a falù se touhé é se catché pe lo bouque: «Sayò que l'î feun, mi n'ayò pounco vu sa fouse é sa gramise». Eh vouè, l'î fran lo pi maleun!

Lo pou l'î caze reustó sensa plume é, to grafín-ó é plemó comme l'î, se bailloo feunque lagne de se mouhé i dzeleunne: « Ah, me dzente plume! crèison po pe mi». Adòn, to moutchico, lo pou va se catché déri eugn abro.

Lo dzor aprì magàn, can va baillé piqué i dzeleunne, s'apesèi que lo pou ll'è pomì: «Quiquiriqui..., Quiquiriqui! Drolo... couheumma l'aruye to de souite! Sarè-ti capito-lèi coutsouza? Dze vou lo tchertché!». Magàn chour, èitse i boi, i paillèa... mi di pou gneunca l'ombra... canque can, déri eugn abro di verdjé, vèi an pluma: la dérì reustéye su la cuya di pou. Adòn s'aprotse a l'abro, acaèche la poua biche é lo pren a cou: «Mon pouo pou, tracachà-tè po, t'èitsèn-pe aprì é te dzente plume crèison-pe pi jouliye é pi londze que devàn».

Dèi hi dzor lo pou Quiquiriqui l'è gnan-ì lo pi fameu de to lo veladzo, é gneun motsè s'è pomì azardó a s'aprotché i seun parque.

Tiré de :

Rita Decime, *Conte pe le petchoù de inque - Contes pour les enfants d'ici—Tome II , Histoires d'animaux*, Musumeci Editore, Quart (Ao) 1984

Texte inédit - 2009

Collaborateur d'Introd pour les traductions: **Daniel Fusinaz**

Transcription: Guichet linguistique

lo gnaì